

द्वापरञ्च दिवं ययुः । ततो गतेषु देवेषु कलिर्द्वीपर-
सत्रणीत् । संहर्तुं नोत्सहे कोपं नले वत्स्यामि
द्वापर ! । भ्रंशयिष्यामि तं राज्यञ्च भैरवा सह रंसते ।
त्वमप्यज्ञानं समाविश्य साहाय्यं कर्तुमर्हसि” ५८ ।

“एवं स समयं कृत्वा द्वापरेण कलिः सह । आज-
गाम ततस्तत्र यत्र राजा स नैषधः । स नित्यमन्तरं प्रेक्षु-
निषेधेष्ववसज्जिरम् । अथास्य हृदाशे वर्षे ददर्श कलि-
रन्तरम् । कृत्वा मूलमुपसृज्य सन्ध्यासन्ध्यास्त नैषधः ।
अकृत्वा पादयोः शौचं, तत्रैव कलिराविशत् । स
समाविश्य च नलं समीपं पुष्करस्य च । गत्वा पुष्करवा-
हेदमेहि दीव्य नलेन वं । अत्र दूता नटं जेता भवान्
हि सहितो मया । निषधान् प्रतिपद्यस्व जित्वा
राज्यं नलं नृपम् । एवमुक्तस्तु कलिना पुष्करो नल-
सम्यगात् । कलिश्चैव दृषोभूत्वा गवं पुष्करसम्यगात् ।
आवाद्य तं नलं शीरं पुष्करं परवीरहा । दीव्यावेत्य-
ज्जीव्वात् । दृषेयेति हृदयमुक्तः । न चक्षमे ततो राजा
समाङ्गानं महासनाः । वैदर्भ्याः प्रेक्षमाणायाः पणकाल-
मनन्यत । हिरण्यस्य सुवर्णस्य यानयन्यस्य वाससाम् ।
आविष्टः कलिना द्यूते जीयते क-नलक्षदा” ५९ ।
अधिकं कर्कोटकशब्दे उक्तम् “कर्कोटकस्य नागस्य दमयन्त्या
नलस्य च । अतपसेस्य राज्ञश्च कीर्त्तनं कलिनाशनम्” ।
भा० व० । श्विभोतकट्टे (वयडा) तस्य नलप्रधर्षणार्थं
कलिनाश्रितत्वात्तथात्वम् । “विभोतकमधिष्ठाय यथा
भूतेन तिष्ठता । तेन भीमभवे भीरुः स राजर्षिरधर्षि-
न । तमाबन्धनमासाद्य वैदर्भीनिषेधेययोः । कलुषं कलिर-
न्विष्य ज्ञात्वा त्मोहसरान् बहून्” नैष० । ४ कलहे ।
“उद्धर्य पङ्कसितामिवाङ्गनादेवितरसि नः कलिकां किमर्थ-
मेनाम् । वसतिमुपगतं धाम्नि तस्याः शठः कलिरेव
महान्तयाऽद्य दत्तः” माघः । ५ शूरे ईशुडे च हसच० ।
द्यूतविषये ७ एकाङ्कयुक्तपाशं कपाशके । यस्मिन्
अलपाशे एकाङ्कचक्रमस्ति तस्मिन् अलभागे ।
कलिना दृष्टं साम कलेरपत्यादि वा टक् । कालेय तद्दृष्टे
सामनि तदपत्यादौ । ७ कोरके स्त्री अमरटीका वा डीप् ।
कलिक पुं स्त्री कल+मत्वर्थे ठन् । वकभेदे (को चवक्) शब्दर०
स्त्रियां जातित्वात् डीष् ।

कलिका स्त्री कलिरेव स्वार्थे कन् । १ कोरके (कलि) अस्कु-
टितपुष्पे अमरः । “वितरसि नः कलिकां किमर्थमेनाम्”
“असकलकलिकाङ्गीकृतानि स्वलनविष्णोर्विवाध-

केयराणां” माघः । “सुभाषणातरजसं कलिकामकाशे”
सा० द० । “भूतानां विरनिर्गतापि कलिका वभ्राति
न खं रजः” शकु० । “सकलिका कलिकामजितामपि”
रघुः । कलोध्वनिभेदः साध्यतयाऽस्यस्य ठन् । वीणामूले
हेमच० तस्य कलसाधनत्वात् तथात्वम् । कलैव स्वार्थे
कन् । शकलाशब्दाद्यैः । “तन्मन्त्रे कलिका यस्यात्तस्या-
त्तास्तिथयः स्मृताः” सि० शि० । कलिकापूर्वम् । “प्रथम-
मपरचरणसमुत्थं अयति स यदि लक्ष्म । इतरदितरगदि-
तमपि यदि च तृथम् । चरणयुगलकमविकृतमपरमिति
कलिका सा” उत्तर० उक्तं ४ कन्दभेदे च । ५ पदसन्ततिरुक्त-
रचनाभेदे सा च गोविन्दवीरदावचीतज्ञापयार्थोर्दिता
यथा “सुस्मृताकलिकाग्न्धे लोकोस्तु युगयः स्मृता ।
अन्यासां कलिकानान्तु भवन्त्येकैकशोहि ते । पूर्वो ह्यो
कलिकामिस्तु वीरदस्तुल्यसंख्यकाः । कला नाम भवे-
त्तावन्मिता पदसन्ततिः । कलाभिः कलिका प्रोक्ता
तत्भेदाः षट् समीरिताः । कलिका चण्डवत्याख्या
द्विगादिगणवृत्तका । तथा त्रिभङ्गी वृत्त्याख्या
मध्या मित्रा च केवेति” । चण्डवृत्ते दशधा संयुक्ता
वर्णाः । अत्र संयुक्तवर्णानां नियमो दशधा च ते । सधुः
क्षिप्रविक्षिप्तशिथिलछादिनस्वमी । भिद्यन्ते ह्रस्वदी
र्घाभ्यां ते दर्शने स्फुटं यथा । ह्रस्वानुसधुरसंकोगाः
शङ्कराङ्गुशक्तिङ्कराः । तस्मात्तु क्षिप्रसंयुक्तादर्पकपरसर्पवत् ।
ततोविक्षिप्तसंयुक्ता भक्तकल्याणवृत्तयः । तथा शिथिल
संयुक्ताः पश्यकश्यपवश्यवत् । प्रोक्ता ह्यादियुता सङ्घ-
सङ्घगुह्यं प्रसङ्गवत् । गह्वरीदो ह्यादिसंयुक्तभेदान्
केचित् समुचिरे । दीर्घां तुङ्गाङ्गकोपासं बाल्यं वैश्यस्य
बाह्यकमिति” । कलापरिभाषणस्तम् । “अधिकाश्चेत्तुः षट्
व्यूना हादयतः कलाः । एताभ्यो नाधिकाः कार्यान्व्यूना-
द्यापि न पण्डितैरिति” । तत्र तावच्चण्डवृत्तकलिका द्विविधा
नखोविशिखश्चेति भेदात् तत्र रणादिविशतिभेदस्य नखस्येह
वर्हितादयो नव भेदा गृह्यताः “वृद्धितं वीरभद्रश्च सम-
पोऽप्युत्तुतत्पलम् । तुरङ्गः श्रीगुणरतिस्तथा मातङ्ग
खेचितम् । तिलकश्चेति कलिकानखस्येहोदिता नव इत्युक्तेः
अथ विशिखः पद्मकुन्दचम्पकयङ्गुलबकुलभेदात्
पञ्चविधः तेषादिभ्यं पद्मं पङ्के रहसितकङ्काप्राण्डूत्
पलेन्द्वीवराण्याभ्योरुहकङ्कारभेदात् षड्विधम् अन्निमं
बकुलान्तु भासुरमङ्गलभेदात् द्विविधमित्येकादशभेदो
विशिखः पङ्के रुचं सितकङ्कं तथा प्राण्डूत्पलं परम्” इन्दी-